

Education support

Er was ook aan het eind van 2008 weer een aantal kinderen die een formulier kwamen halen voor hulp bij de betaling van schoolgeld en examengeld. Deze hulp wordt geboden aan weeskinderen die in graad 10,11 en 12 (de hoogste klassen) van de middelbare school zitten. De kosten voor school en examengeld zijn dan zo hoog, dat deze kinderen anders heel waarschijnlijk hun schoolopleiding niet kunnen voortzetten. Er zijn dit jaar 9 kinderen die deze hulp ontvangen. Zes jongens en drie meisjes. De Philadelphia Foundation betaalt voor hen het school- en

examengeld, een bedrag dat wisselt per kind tussen 50 en 75 euro per jaar. Het bedrag verschilt per school en per graad. Van deze kinderen wordt ook verlangd geregeld verslag te doen van hun vorderingen op school en ook om hun rapport elke termijn te komen laten zien. Sommigen komen ook gedurende de schoolvakanties bij ons op kamp Ndurukoro werken om zo nog wat extra geld voor schoolspullen bij te verdienen. Lang niet alle kinderen kunnen na de basisschool een vervolgopleiding doen. De afstand naar die school is te groot. Geld om ergens "in de kost" te gaan is er niet en als je in de plaats waar de school staat geen familie hebt waar je kunt wonen, is zo'n opleiding niet te realiseren.

Eusebius Shivera is een jongen die nu voor het tweede achtereenvolgende jaar door de Philadelphia Foundation geholpen wordt met de betaling van zijn school- en examengeld en wat andere schoolbehoeften.

Hij is een wees en leeft al een aantal jaren, samen met zijn broertje, in bittere armoede. Hij woont in Tjova en zit op school in Shamangorwa, een village zo'n 8 km buiten Tjova en hij loopt elke dag heen en weer. Dit jaar zit hij in grade 12, de laatste klas van de middelbare school. Hij is hier plaatselijk, in vergelijking met zijn medeleerlingen, een uitblinker. Een jongen die weet wat hij wil, met heel goede en vriendelijke manieren. Hieronder kunt u zijn levensverhaal lezen en zijn ervaring met Philadelphia. (Het verhaal hieronder is letterlijk overgenomen zoals hij het schreef, zonder aanpassingen in spelling enz.)

Dear Madam Ellen

Thank you very big for allowing me to write this letter to you as it will put my life history transparent, and finally concerning about you as well. Actually, my name is Eusebius L. Shivera and I was born on the 17th of March 1989 here at this village of Tjova and where I grew up to date. My mother's name is Ntamba Kayana and my father's name is Shivera Munango. During the time when they were alive, I remember, one thing my mom used to do for me everyday. During summer she cooked for me some delicious food. During winter she boiled for me some water to bath. My father he did the same.

Now, on the 5th of May 2002, darkness get closer to me, because this is the day my mom passed away in Nyangana hospital, due to illness. In 2005 my father also passed away due to accidental death. Now, I'm alone with my young brother in the world, may out mighty God take his soul in peace. We are 9 in our extended family, whereby 3 are grownups and 6 are children. I started my school in 1998 at Shamangorwa school and I will complete my grade 12 there this year for 2009.

Back to you, I'm very much happy for your support you are offering in our village, since this foundation is established. I don't know where I could find myself if this foundation wasn't here, perhaps I could find myself as like a streetkid.

So I can say that please do the same to me and other children in our village even when I will go to the university of Namibia or the Polytechnic.

Therefore I strongly say: that may our Mighty God bless you together with your family and your father there in Holland.

You are now fulfilling what Jesus said in Mark 12:31.

I wish you happy new year and may your foundation goes on with it's work until when Jesus come and fetch us home (glory).

Thank you very big,
Yours faithfully,
Eusebius S.

Verkorte vertaling van de brief

Beste mevrouw Ellen,
Hartelijk dank dat ik mijn levensverhaal mag vertellen dat uiteindelijk ook veel te maken heeft met uzelf. Mij naam is Eusebius Shivera.
Van de tijd dat mijn moeder en vader nog leefden herinner ik me nog één ding dat ze iedere dag deden: ze kookten heerlijk eten voor me.
's Winters maakten ze water voor me warm voor een bad. Toen, op 5 mei 2002 sloeg de duisternis toe: op die dag stierf mijn moeder door een ernstige ziekte. Ook stierf mijn vader in 2005 door een ongeval (Eusebius was toen 16 jaar).
Nu ben ik nog alleen over met mijn jongere broertje, ik hoop dat God voor hem zal zorgen.
Onze uitgebreide familie bestaat uit 9 personen, 3 volwassenen en 6 kinderen.
Ik ben in 1998 in Shamangorwa naar school gegaan en ik hoop dit jaar klaar te zijn met mijn school.
Terug naar u: ik ben heel blij met uw hulp en ik zou niet weten hoe ik had moeten leven zonder de hulp van uw organisatie, misschien zou ik een straatkindgeworden zijn. Helpt u mij, maar ook de andere kinderen in ons dorp alstublieft, ook als ik naar de technische school in Windhoek ga om verder te studeren.
Daarom zeg ik met klem: mag onze machtige God u zegenen, samen met uw familie daar in Holland.
U volbrengt wat Jezus heeft gezegd in Markus 12:31.
Ik wens u een gelukkig nieuw jaar en ik hoop dat uw organisatie door mag gaan met het werk tot Jezus komt en ons Thuis brengt! (Halleluja).
Dank u heel hartelijk!

Tjova

Met Tjova waren de verhoudingen in 2008 niet goed. De mensen beschuldigden Philadelphia van allerlei dingen die op geen enkele waarheid berustten. Hoewel de bevolking over het algemeen christelijk is, komt er in deze regio nog veel bijgeloof en voorouderverering voor en er waren enkele oude dorpsbewoners die veel macht hebben en die het maar niets vonden dat twee blanke dames hier aan het werk zijn om "zogenaamd" te komen helpen. Uiteindelijk is er in november een vergadering gehouden met de gemeenschap en die verliep gelukkig positief. Misverstanden zijn uit de weg geruimd en men heeft beloofd nu mee te werken aan een betere toekomst voor zichzelf en de kinderen. Met de kinderen op school ging het door al die perikelen ook niet goed.

De voedselhulp moest worden gestaakt, er was geen eten en veel kinderen bleven thuis als gevolg van de honger. De anderen vermagerden zichtbaar, het was echt niet mooi om te zien. Maar gelukkig is er een nieuwe start gemaakt en zijn we weer volop aan de gang. Er wordt door u allen druk gespaard voor een kinder- en gemeenschapscentrum in Tjova, van waaruit allerlei activiteiten zullen gaan plaatsvinden. We zijn er met z'n allen heel opgewonden over. Er is uit dit dorp ook een groep jonge mensen naar voren gekomen die nu opgeleid wordt tot vrijwilliger. Prachtige mensen met het hart op de goede plaats. De "villageteams", vrijwilligers die overal bij kunnen worden ingeschakeld, zijn druk bezig: raad geven aan dorpsbewoners, op bezoek gaan bij de ver afgelegen gezinnen, hulp bij de scholen, "kookmoeders" bij de soepkeuken en, straks als het kindercentrum klaar is, hulp bij naschoolse opvang van kinderen, in het bibliotheekje en 's avonds bij de workshops. Ook in Tjova is deze maand bij de kleuterschool een soepkeuken van start gegaan, zoals we dat vorig jaar in Mbapuka gedaan hebben en de lagere scholen ontvangen ook weer voedselhulp. Zodoende zullen alle jonge kinderen tenminste 1 keer per dag een bord eten krijgen.

Vakantieprogramma

In de zomervakantie (december/januari) hadden we ons vakantieprogramma in Mbapuka weer. Dat was een groot succes. Gedurende 3 tot 5 middagen per week waren er activiteiten bij het Makutotero Children's Centre in Mbapuka die geleid worden door het Village team, de lokale vrijwilligers. Elke dag voor een andere leeftijdsgroep. Er waren activiteiten als knutselen met kralen, poppen maken, spelletjes, buitenspel, film kijken en zo meer. De kinderen kregen eerst een lekker bord eten en daarna begon de activiteit. Ze vonden het heerlijk! Sinds vorig jaar hebben we hier een beamer die we op de laptop kunnen aansluiten en zodoende kunnen we de kinderen kinderfilmpjes laten zien, iets wat ze in hun leven nog nooit hebben meegemaakt. De beamer wordt door ons ook als onderwijshulp voor de vrijwilligers gebruikt en voor de workshops. Die workshops worden gegeven aan de oudere dorpsbewoners en het cursusmateriaal daarvoor krijgen we o.a. van Unicef.

Tuincursus

Gedurende oktober werd er een cursus "moestuin aanleggen" gegeven bij een nabijgelegen missiepost; de naam van de cursus is "farming God's way". Met "de wagen volgeladen", een aantal van 14 mensen, ging Ellen erheen. Het was een twee dagen durende cursus. Heel goed en aangeboden in de eigen taal van de deelnemers. De vrouwen waren zo blij met deze cursus dat ze de hele weg naar huis lofliederen aan het zingen waren. De vrouwen uit Tjova waren samen al een moestuin begonnen en zijn nu de geleerde methode aan het implementeren. Van Philadelphia kregen ze zaad en de nodige leiding.

Een deur geopend...

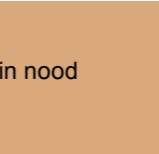
nieuwsbrief van St. Philadelphia Namibië

'...zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten...' (Openbaring 3:8)

februari 2009

Een goed jaar

Hierbij ontvangt u de eerste nieuwsbrief voor het jaar 2009. In het noorden van Namibië is de regentijd afgelopen en pas in oktober wordt de eerste regen weer verwacht. Er wordt nu hard op het land gewerkt. Het jaar 2008 is voor onze stichting en ook voor de Philadelphia Foundation een goed jaar geweest. Veel donateurs, bedrijven, kerken en vooral ook scholen hebben laten zien wat naastenliefde, ook voor de verre naasten in het noorden van Namibië, kan betekenen. Er is van alles gebeurd en het werk in de dorpjes Tjova en Mbapuka vordert gestaag. In Tjova waren wat "strubbelingen" zoals u hieronder kunt lezen maar ook daar wordt nu weer volop geholpen. In augustus vorig jaar was het grootste deel van onze tussentijdse brief gewijd aan de bouw en oplevering van de nieuwe kleuterschool in het dorpje Mbapuka. De school waar heel veel Nederlandse kinderen voor hebben gespaard. Een schooltje, ja er zijn maar twee klasjes en dat is ook genoeg, waar de kinderen bijzonder blij mee zijn. De projectleiding schrijft daarover dat je na een paar weken al kon zien hoe de kinderen opbloeiden omdat ze nu geregeld naar "school" kunnen gaan en dat ze iedere werkdag bij de "soepkeuken" een bordje mieliepap met soep krijgen.

Hulp uit Nederland

Toen Ellen, de projectleidster van de Philadelphia Foundation, in 2007 op bezoek in Nederland was zijn we naar mevrouw Van Faassen in Hoogeveen geweest. Mevrouw van Faassen, een oud-verpleegster en een bijzonder creatieve dame, had speciaal voor de kinderen in Namibië een groot aantal hand- en vingerpoppen gemaakt en die hebben we toen opgehaald. Er was zelfs een complete poppenkast bij. Ellen is daar erg blij mee. In Namibië geeft Ellen creatieve therapie aan een aantal groepjes weeskinderen waarbij de poppen uitstekend gebruikt kunnen worden.

Het is voor kinderen ook een stimulans om daar zelf mee bezig te gaan. Met oude lappen stof en ander materiaal, vaak giften uit het buitenland, zijn de kinderen aan de gang gegaan. U ziet hier hoe hard ze bezig zijn geweest met popjes te maken naar het voorbeeld van mevrouw Van Faassen en reken maar dat ze er gelukkig mee zijn!

De scholen

Niet alleen binnen de gezinnen in de Kavangoregio wordt armoede en honger geleden. Op de scholen is het vaak ook "kommer en kwel". Ook dit seizoen worden op scholen in Nederland weer zo'n 50 presentaties gehouden en wordt aan de leerlingen gevraagd mee te sparen, dit keer voor een kindercentrum in Tjova, u las dat al in onze vorige nieuwsbrief en ook hierboven is het reeds genoemd. Maar, niet alleen ontbreekt het de kinderen in Tjova aan "naschoolse"

hulp, waar dit centrum o.a. voor is bedoeld, op de basis- en kleuterscholen ontbreekt het aan alles. Niet zelden komt het voor dat er in één schoolklas meer dan 60 kinderen zitten (dit jaar zijn graad 1 en 2 gecombineerd, 80 kinderen en 1 juf... , maar er komt binnenkort hulp) maar voor al die kinderen zijn er dan soms maar 3, verouderde, boeken beschikbaar.

Dat is de reden dat we, naast dat kindercentrum (ook bedoeld als gemeenschapscentrum), ook sparen voor schoolmaterialen en we zullen dat in het volgende schoolseizoen ook verder gaan stimuleren.

Ellen schrijft dat er van alles bij de scholen nodig is:

- Schriften, pennen, potloden
- Lesmaterialen zoals boeken, kaarten, illustratiemateriaal enz.
- Sport- / gymmaterialen (er is niks, niet eens een bal)
- Cultuur- en knutselmateriaal
- Computers, overhead projector
- Verf voor de muren

De Namibische regering heeft er een hele klus aan om alle kinderen in Namibië een plek op school te geven. Er zijn in de verschillende dorpen al wachtlijsten met kinderen die geen plek kunnen krijgen. Elk jaar worden er meer scholen gebouwd en dat is nog steeds niet genoeg. De regering kan het financieel niet bijhouden en dat is logisch als je bedenkt hoe klein het percentage van de bevolking is dat belasting betaalt. Vandaar ook dat er steeds minder geld is voor materialen op de scholen. De school in Mbapuka kreeg maar erg weinig schriften dit jaar, en de school in Tjova helemaal niks. De kinderen zitten dus alleen te luisteren en kunnen niks schrijven! De ouders werd gezegd om zelf maar schriften voor hun kinderen te kopen. Waarvan moeten ze dat doen? De mensen leven hier van wat hun schamele stukje grond oplevert en geld is nauwelijks beschikbaar. Ellen is naar Rundu gereden, heeft daar 500 schriften gekocht en ieder kind heeft 6 schriften gekregen, voor ieder vak een schrift.

De scholen zelf zijn vaak in een erbarmelijke staat. Bij de basisschool in Mbapuka staat het plafond van graad 1 en 2 op instorten en er zijn bij beide scholen geen omheiningen.

Eerste Makutotero leerlingen naar graad 1 (basisschool)

De eerste "lichting" kinderen die op Makutotero kleuterschool zaten in 2008, zijn afgezwaid en naar de lagere school gegaan. Er was een leuk afscheid waar de kinderen elk een tasje kregen met wat schoolspulletjes en ook een overhemdje (deel van het schooluniform). We zijn zeer benieuwd hoe het met ze gaat en of er een verschil te merken valt tussen hen en de andere kinderen die niet op de kleuterschool zaten. Nee, helaas gaat niet ieder kind naar de kleuterschool (of zelfs naar de basisschool). Sommige huisjes liggen zo ver in het bos dat de ouders ze niet naar school kunnen brengen en ook komt het vaak voor dat er geen geld is om het schoolgeld te kunnen betalen. In Namibië zijn de ouders verplicht het schoolgeld voor hun kinderen te betalen als ze naar de kleuterschool willen. Want kleuteronderwijs wordt niet door de regering gesubsidieerd zoals basisonderwijs. Dat schoolgeld is er dikwijls niet. Voor een "kleuterschoolkind" moet je 20 euro per jaar betalen en als je naar de basisschool wil dan kost dat 8 euro per jaar maar zelfs dat is een heel bedrag als je geen geregeld inkomen hebt en er geen andere voorzieningen zijn, zoals in Nederland.

